

Fremsat den 22. februar 2018 af ministeren for fiskeri og ligestilling (Karen Ellemann)

Forslag

til

Lov om ændring af fiskeriloven

(Opfølgning på "Fiskeripakken", Bierhvervsfiskernævnets sammensætning m.v.)

§ 1

I fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 19. juni 2017, som ændret ved lov nr. 1563 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, ophæves.

2. § 8 ophæves.

3. I § 11, stk. 1, nr. 4, udgår »og«.

4. I § 11, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 16 a.« til: »§ 16 a, og«.

5. I § 11, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri i medfør af § 16 b.«

6. § 13 ophæves.

7. § 15 affattes således:

»§ 15 Personer uden A-status, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for A-statusregistrering i medfør af § 14, stk. 1, men ikke ved ansøgning har opnået denne registrering, kan opnå registrering efter ansøgning. Personer med A-status, der i mindst 6 måneder har frasagt sig A-statusregistrering, kan i op til 5 år efter denne frasigelse efter ansøgning opnå registrering på grundlag af frasigelsen.«

8. Overskriften før § 16 affattes således:

»Erhvervsfiskerselskaber, visse selvejende uddannelsesinstitutioner og frivillige kystfiskerforeninger«.

9. Efter § 16 a indsættes før overskriften før § 17:

»§ 16 b Ministeren for fiskeri og ligestilling kan godkende frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oply-

se om lokalt kystfiskeri som berettiget til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri.

Stk. 2. Frivillige kystfiskerforeninger godkendt efter stk. 1 må udelukkende udøve selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri med et fartøj, som er godkendt af ministeren. Fartøjet må kun fiske på fiskerirettigheder tildelt af ministeren. Godkendelse efter stk. 1 bortfalder ved salg af fartøjet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler, herunder om foreningens vedtægter og at godkendelsen kan bortfalde, når betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.«

10. § 19, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Nævnet består af to repræsentanter for Udenrigsministeriet, fire repræsentanter udpeget af interesseorganisationer for erhvervmæssigt fiskeri og fire repræsentanter indstillet af interesseorganisationer for rekreativt fiskeri samt en repræsentant for detailfiskehandlen. Repræsentanterne skal kunne tilvejebringe oplysninger om forhold, som ved nævnets afgørelse skal kunne tillægges særlig vægt, jf. de i stk. 3 nævnte forhold.«

11. I § 19 indsættes som nyt stk. 4:

»Stk. 4. Ministeren fastsætter nærmere regler om nævnets virke, herunder nævnets forretningsorden, og om indstillingsberettigede organisationer. Ministeren udpeger nævnets formand og øvrige medlemmer.«

12. I § 22 ændres »at personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller ved overtagelse af uskiftet bo,« til: »at ægtefæller, samlevende eller børn ved arv eller ved hensiden i uskiftet bo,«

13. § 35 ophæves.

14. I § 39, stk. 1, 2. pkt., ændres »og til selvstændige uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a.« til: », til selvstændige uddannelsesinstitutioner, som er god-

kendt i medfør af § 16 a, og til frivillige kystfiskerforeninger, som er godkendt i medfør af § 16 b.«

15. I § 46 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det gitter, som er nævnt i *stk. 1.*«

16. § 49 ophæves.

17. I § 130, *stk. 1, nr. 1*, udgår »§ 13,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget fremsættes med henblik på ændring af lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 19. juni 2017 som senest ændret ved lov nr. 1563 af 19. december 2017.

Som en del af Fiskeripakken, jf. ”Beretning om en Vækst- og Udviklingspakke for dansk fiskeri”, som blev afgivet af Miljø- og Fødevarerudvalget, den 7. december 2016 og tiltrådt af regeringen, foreslås det, at det gøres muligt for ”frivillige kystfiskerforeninger” at drive erhvervmæssigt fiskeri med et mindre fartøj for at skabe opmærksomhed, opretholde og videregive viden om et lokalt kystfiskeri. Der henvises til afsnit 2.1. under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ifølge aftalen om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri indgået den 16. november 2017, som fulgte op på Fiskeripakken, blev det besluttet at skærpe kravene til at blive registreret som erhvervsfisker med A-status. Som følge af aftalen indeholder lovforslaget derfor et forslag til en ændring af lovens § 15, således at muligheden for genregistrering fremover kun skal være åben for fiskere, der efter ansøgning har været helt ude af erhvervet i en periode. Der henvises til afsnit 2.2. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Herudover foreslås kredsen af arvinger, der i henhold til lovens § 22 kan overtage en eksisterende fiskeribedrift eller andele heraf, indskrænket til efterlevende ægtefæller og samleverer samt nærtstående slægtninge, dvs. søn eller datter. Der henvises til afsnit 2.2. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Endvidere foreslås den lovfastsatte sammensætning af Bierhvervsfiskernævnet ændret, således at det bliver muligt at tilpasse nævnets sammensætning i overensstemmelse med udviklingen og dermed repræsentere relevante, aktuelle organisationer og tidssvarende interesser. Der henvises til afsnit 2.3. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Endelig indeholder lovforslaget en række ændringer af teknisk karakter. Ændringer er en følge af en gennemgang af fiskeriloven i 2016, der blev gennemført som led i regeringens forenklingsskemaer med henblik på at mindske antallet af regler. Der henvises til afsnit 2.4. nedenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger.

Fiskeripakken er baggrund for forslaget om, at frivillige kystfiskerforeninger i begrænset omfang skal kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri med henblik på at skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri.

De fortsatte forhandlinger om Fiskeripakken har derudover medført, at der den 16. november 2017 er indgået aftale om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri. Som led i aftalens pkt. 4 er det besluttet, at bestemmelsen i fiskeriloven om muligheden for at blive genregistreret strammes således, at reglen kun finder anvendelse på fiskere, der dokumenterbart har været helt ude af selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i en periode.

Herudover medfører aftalen af 16. november 2017 mellem regeringen og Folketingets øvrige partier behov for at ændre fiskeriloven således, at en hel eller delvis overtagelse af en fiskeribedrift ved arv eller ved hensiddens i uskiftet bo kun kan ske til en efterlevende ægtefælle, en samlever over mindst 2 år eller nærtstående slægtninge, dvs. børn i første led (søn eller datter).

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om opdatering af lovbestemmelsen om Bierhvervsfiskernævnets sammensætning, således at nævnets sammensætning kan tilpasses med udviklingen gennem tiden og dermed repræsentere aktuelle interesseorganisationer.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Erhvervsfiskeri ved ”Frivillige kystfiskerforeninger”

2.1.1. Gældende ret

Den nationale fiskerilovgivning fungerer i sammenhæng med den fælles EU-fiskeripolitik. EU-regelsættet fastlægger en række forpligtelser for medlemslandene med hensyn til administration og gennemførelse af den fælles fiskeripolitik og kontrol med overholdelsen af EU-regelsættet. Samtidig er det overladt til medlemslandenes eget valg, på hvilken måde man i forhold til egne fiskere vil administrere inden for de fælles rammer. F.eks. er det overladt til de enkelte medlemsstater at fastsætte regler for, hvordan og på hvilke vilkår de forskellige fiskekvoter, der i Unionen fordeles til Danmark, videreføres blandt de danske fiskere og de registrerede erhvervsfiskerselskaber. Det samme gælder for så vidt angår styringen inden for rammerne af de fælles retningslinjer for den samlede flådekapacitet i medlemslandene.

Fiskerilovens systematik bygger på henholdsvis en national fordeling af fangstrettigheder til det enkelte fartøj, jf. lovens kapitel 7 om regulering af erhvervmæssigt fiskeri i saltvand, samt på styringen af fiskerflådens samlede kapacitet, jf. lovens kapitel 8.

Efter reguleringen med hjemmel i kapitel 7 kan fartøjet få tildelt ret til et specifikt fiskeri i en specifik periode, i et bestemt område eller til et bestemt fiskeri på særlige betingelser, jf. §§ 36-37 om fiskeritilladelser og puljefiskeri (fangstrettigheder). Denne regulering styrer fordelingen af fangstrettigheder (kvoter) til de fiskeriressourcer, der er til rådighed.

hed for danske fiskere. Reguleringen fremgår desuden af bekendtgørelse nr. 1604 af 19. december 2017 om regulering af fiskeriet i 2014-2020.

Lovens kapitel 8 vedrørende ”Fartøjer med fiskerilicens” regulerer styringen af fiskerflådens samlede kapacitet gennem registreringskrav af selve fiskerfartøjet. Fiskerilicensen er et officielt dokument, der giver indehaveren ret til at bruge en bestemt fiskerikapacitet (bruttotonnage og maskineffekt). Kravene til fartøjet vedrørende bruttotonnage (BT) og maskineffekt (kW) fremgår af kapacitetsbekendtgørelse, jf. §§ 3-6 i bekendtgørelse nr. 886 af 28. juni 2017 om fartøjer der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand.

Fiskerilicensen, som er en betingelse for at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, bidrager dermed til at styre størrelsen af EU’s samlede fiskerflåde og er afspejlet i fiskerilovens §§ 38 og 39 om anvendelse af et fartøj til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand. Herudover gælder EU-pointsystemet knyttet til licenssystemet, jf. lovens §§ 39 a og 39 b, hvor point kan tildeles ved overtrædelse af EU’s regler.

Selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i saltvand må efter fiskerilovens § 11 alene drives af registrerede fiskeriberettigede. De fiskeriberettigede er efter den generelle bestemmelse i § 11, stk. 1, erhvervsfiskere, der er registreret med A-status, registrerede bierhvervsfiskere, erhvervsfiskerselskaber, registrerede partrederier og selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere og er godkendt af ministeren. Hertil kommer efter lovens § 11, stk. 2, at selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri desuden må drives i forbindelse med ålegårdsrettigheder og andre særlige fiskerirettigheder, jf. lovens § 24 og af visse landbrugere, jf. § 25.

Med ændring af fiskeriloven ved lov nr. 1148 af 11. december 2012 blev muligheden for at kunne drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri således udvidet til at omfatte andet end erhvervsfiskere med A-status og erhvervsfiskerselskaber. Herefter kan uddannelsesinstitutioner, der i henhold til lov om maritime uddannelser tilbyder uddannelsen af erhvervsfiskere, blive godkendt som fiskeriberettiget og eje eller på anden måde råde over fartøjer, der kan opnå status som erhvervsfiskerfartøj. Erhvervsfiskerfartøjer til uddannelsesbrug skal således både kunne opnå en fiskerilicens og fangstrettigheder til selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i forbindelse med den indledende praktikperiode af erhvervsfiskerfartøjer.

Tilladelse til selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri med erhvervsfiskerfartøjer forudsætter således officiel godkendelse og registrering af den pågældende fysiske person (erhvervsfiskeren), det pågældende partrederi (f.eks. to erhvervsfiskere) eller af en juridisk person (et registreret erhvervsfiskerselskab eller en selvstændig uddannelsesinstitution) efter reglerne i lovens kapital 4 om fiskeriformer og fiskeriberettigede, jf. således reglerne i §§ 11, 12, 14, 15, 16 og 16a. Her opstiller § 11 en udtømmende opregning af, hvem der må drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri.

Lovens kapitel 4 B angiver, hvilke fysiske eller juridiske personer, herunder visse selvejende uddannelsesinstitutioner, der kan registreres som fiskeriberettigede. En erhvervsfisker er efter § 14 registreret med A-status og er en fysisk person, der dokumenterbart har fiskeriet som levevej. En erhvervsfisker er principielt berettiget til at eje eller på anden vis råde over et fiskerfartøj med fiskerilicens efter § 39. De selskabsformer, som er tilladt og afgrænset efter lovens § 16 om erhvervsfiskerselskaber, er overvejende ejet af registrerede erhvervsfiskere. Hertil kommer, at visse selvejende uddannelsesinstitutioner i en kort, afgrænset periode kan godkendes som berettiget til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, jf. § 16 a. Der er dermed en klar afgrænsning af de retssubjekter, der kan opnå retten til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri og få adgang til fiskerirettigheder.

Fiskerilicens i henhold til § 39 kan i øvrigt kun meddeles, når den fornødne kapacitet i form af maskineffekt og bruttotonnage er til rådighed, jf. §§ 3-6 i bekendtgørelse nr. 886 af 28. juni 2017 om fartøjer, der anvendes til erhvervmæssigt fiskeri i saltvand (kapacitetsbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen har hjemmel i fiskerilovens § 38, stk. 2, og er en udmøntning af kravet i grundforordningen, jf. art. 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik (grundforordningen), der fastsætter, at medlemsstater skal træffe foranstaltninger til at justere deres flåders kapacitet, så der skabes stabil og varig balance mellem fiskerikapaciteten og medlemsstaternes fiskerimuligheder. Desuden skal medlemsstaterne fastsætte referenceniveauer for fiskerikapaciteten, udtrykt i BT og kW, som omhandlet i artikel 12 og i artikel 22, stk. 4, i ovennævnte forordning. Kapacitet følger ikke automatisk med et fartøj, men kan indkøbes og handles særskilt. Det er derfor nødvendigt at skaffe sig disponibel kapacitet til et fartøj, hvis det ikke følger med fartøjet, for at fartøjet kan registreres som erhvervsfiskerfartøj, jf. kapacitetsbekendtgørelsens § 15. Herudover er der, jf. kapacitetsbekendtgørelsens § 20, mulighed for, at førstegangsetablerede yngre fiskere at låne op til 30 BT og 200 kW i op til 8 år. Lånekapacitet udlånes fra kapacitetsfonden, jf. kapacitetsbekendtgørelsens § 19, som udgør en del af det råderum, som er forskellen mellem ovennævnte referenceniveauer for den danske fiskerikapacitet til rådighed og den kapacitet der faktisk er i anvendelse i erhvervet.

Fiskeriloven sonderer mellem erhvervmæssigt og rekreativt fiskeri, hvor kun fangster fra det erhvervmæssige fiskeri må afsættes mod vederlag. I henhold til artikel 55, stk. 2, i Rådets forordning (EF) Nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolforordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen), er det forbudt at afsætte fangster fra rekreativt fiskeri. Udgangspunktet er, at det kun er fysiske eller juridiske personer, der er registreret som fiskeriberettigede til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, som må afsætte fangster. Dette er reguleret i lovens § 12, der henviser til § 11. Med andre ord vil de fysiske eller juridiske personer, der er omfattet af § 11, have ret til at afsætte fangster mod vederlag.

Efter lovens § 12 er der – ud over disse regler – dog enkelte, meget specifikke undtagelser. Ministeren kan således tillade, at institutioner m.v. med et socialt eller undervisningsmæssigt formål kan overdrage fangsterne mod vederlag. Ifølge bemærkningerne til § 12 i ændringsforslaget til lovforslaget, der ligger til grund for fiskeriloven, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg B 633, L106, og betænkningen afgivet af Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri den 21. april 1999, bilag 103, er denne dispensationsmulighed kun tænkt anvendt i meget få tilfælde og vedrører derfor forudsætningsvist kun det rekreative fiskeri.

De fangstrettigheder, som der kan fiskes på, er som udgangspunkt knyttet til fartøjet. De såkaldte kvoter er fordelt på arter og kan som udgangspunkt omsættes. Den såkaldte kystfiskerordning er en ordning, som er en særlig tidsbegrænset ordning, der gælder for henholdsvis kystfiskerfartøjer med en maksimal længde på 17 meter og en tidsbegrænset ordning, der gælder for fartøjer med en maksimal længde på 15 meter. Sidstnævnte tidsbegrænsede ordning, der også benævnes den lukkede eller beskyttede ordning, er den ordning, der er relevant for dette lovforslag. Den tidsbegrænsede kystfiskerordning er reguleret i §§ 66-68 i kapitel 6 i bekendtgørelse nr. 1604 af 19. december 2017 om regulering af fiskeriet i 2014-2020 (reguleringsbekendtgørelsen). Der er tale om en særlig ordning for mindre fartøjer, hvor der bliver afsat kvoter på torsk, tunge, rødspætte og i særlige tilfælde jomfruhummer, mørksej, pighvar, brisling og sild. Fartøjer, som er tilmeldt ordningen, tildeles hvert år forholdsmæssigt en ekstra årsmængde i forhold til fartøjets kvoteandele af torsk, tunge og rødspætte. Fartøjets kvoteandele, som er tilmeldt ordningen, må udelukkende overføres til øvrige fartøjer, som er tilmeldt ordningen. Fartøjer kan blive tildelt ekstra tillægsmængder, såfremt de opfylder særlige betingelser i bekendtgørelsen.

Fiskefartøjer over 10 meter skal i henhold til kontrolforordningen føre logbog, hvori en lang række oplysninger omkring fangsten og fangstrejsen skal registreres, jf. art. 14 og 15 i kontrolforordningen. Fartøjer over 12 meter skal føre elektronisk logbog jf. forordningens art. 15, hvorimod fartøjer under 12 kan vælge at føre logbog i papirformat. En medlemsstat kan dog fritage fiskefartøjer med en længde op til 15 meter fra kravet om elektronisk logbog, jf. kontrolforordningens art. 15, stk. 4, såfremt fartøjet udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejling til hjemkomsten i havn. Nærmere krav om logbog fremgår endvidere af bekendtgørelse nr. 521 af 31. maj 2016 om føring af logbog.

Etablering af muligheden for, at frivillige kystfiskerforeninger skal kunne drive selvstændigt erhvervs-mæssigt fiskeri, berører både fiskerilovgivningen og lovgivningen om det Centrale Virksomhedsregister, skattelovgivningen samt søfartslovgivningen, hvorfor forholdet til anden lovgivning beskrives nedenfor.

Foreninger, der sælger fangster til tredjemand, driver skattepligtig erhvervs-mæssig virksomhed, og dette vil som følge heraf være en aktivitet, som er selvangivelsespligtig efter § 1, stk. 1, nr. 6) i bekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016 om selskabsskatte-loven. Foreninger, der frivilligt har ladet sig registrere i CVR i medfør af CVR-bekendtgørelsens § 8, stk. 1, bekendtgørelse nr. 932 fra 21. august 2014 om det Centrale Virksomhedsregister og www.cvr.dk, men som bliver registreringspligtige i henhold til den skatte- og afgiftsmæssige lovgivning, skal lade sig omregistrere til en almindelig forening efter reglerne i kapitel 11 i anmeldelsesbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 1466 af 25. november 2016 med senere ændringer, jf. CVR-bekendtgørelsens § 9, stk. 1.

Enhver, der driver erhvervs-mæssigt fiskeri med et fiskerfartøj, som en frivillig kystfiskerforening ejer eller råder over, vil være omfattet af Søfartsstyrelsens regler om søsikkerskursus, sønæringsbevis og øvrige gældende kvalifikationskrav, ligesom gældende tekniske regler for fiskerfartøjernes bygning og udstyr finder anvendelse.

Erhvervsfiskeri, som udøves af frivillige kystfiskerforeninger, er ligeledes på alle områder omfattet af Søfartsstyrelsens Meddelelser A, teknisk forskrift om arbejdsmiljø i skibe, herunder reglerne om sikkerhedsarbejde i fiskeskibe og Fiskeriets Arbejdsmiljøråd og Tjeneste i lighed med, hvad der i øvrigt gør sig gældende for fiskeskibe, der benyttes til erhvervsfiskeri.

2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Ifølge "Fiskeripakken" er formålet med at give "frivillige kystfiskerforeninger" adgang til at drive selvstændigt erhvervs-mæssigt fiskeri "fremme af kommunal fiskeripolitik" ved gennem foreningsfartøjer at bidrage til at skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri. Det er dog forudsat, at der ikke er tale om at drive egentlig erhvervsfiskeri med indtjening for øje. Samtidig skal foreningerne dog have mulighed for at generere en begrænset indtægt fra fiskeri uden at være organiseret som egentlige erhvervsfiskerselskaber, hvilket der ikke er hjemmel til i den nugældende fiskerilov.

Forpligtelsen til at skabe opmærksomhed, opretholde og videregive viden om et lokalt kystfiskeri vil skulle fremgå af foreningens vedtægter.

Idet fiskerilovgivningen sonderer meget skarpt mellem erhvervs-mæssigt og rekreativt fiskeri, hvor kun fangster fra erhvervs-mæssigt fiskeri må afsættes mod vederlag, er det nødvendigt med en udtrykkelig lovhjemmel til, at definerede "frivillige kystfiskerforeninger" kan drive selvstændigt erhvervs-mæssigt fiskeri.

Hermed vil "frivillige kystfiskerforeninger" i overensstemmelse med aftalen om "Fiskeripakken" få mulighed for at drive erhvervs-mæssigt fiskeri inden for gældende rammer med henblik på at skabe opmærksomhed omkring det lokale

kystfiskeri. Forslaget om at etablere en hjemmel til, at ”frivillige kystfiskerforeninger” kan drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, bidrager til gennemførelsen af ”Fiskeripakkens pkt. 4”, hvorefter bl.a. afsættes en marginal kvoteandel til fartøjer, fortrinsvis foreningsfartøjer, som skal bidrage til at udbrede fiskeriet på landingspladserne rundt omkring i Danmark og kendskabet hertil. Kvote marginalen tildeles ud af kvotetildelingen til kystfiskerordningen.

Udenrigsministeriet vurderer, at størrelsen af de tildelte midler svarende til landingsværdier på maksimalt 50.000 kr., gør, at fiskeriet ikke vil være konkurrenceforvridende i forhold til det øvrige fiskerierhverv.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at ministeren kan godkende sådanne frivillige kystfiskerforeninger, som kan fiske med et godkendt foreningsfartøj med det formål at oplyse om lokalt kystfiskeri, således at de kan blive berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri. Dette fiskeri må alene ske med fiskerirettigheder fra den gældende tidsubegrænsede kystfiskerordning tildelt af ministeren. Det foreslås således, at ministeren kan fastsætte nærmere regler, herunder om foreningens vedtægter, om godkendelsen af frivillige kystfiskerforeninger som berettiget til i et vist omfang at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, og om bortfald af en sådan godkendelse.

Med lovforslaget åbnes mulighed for, at frivillige kystfiskerforeninger kan blive godkendt til i et begrænset omfang efter lovens § 11 at drive erhvervsmæssigt fiskeri med et registreret erhvervsfiskerfartøj, som foreningen ejer eller på anden måde råder over. Fartøjet optages dermed i det eksisterende Fartøjsregister under Fiskeristyrelsen og i Fartøjsfortegnelsen og i Det Almindelige Skibsregister i Søfartsstyrelsens Skibsregister og indgår derefter i flåden af danske fiskefartøjer. Som følge af forslaget om, at frivillige kystfiskerforeninger kan få mulighed for at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, er der behov for en konsekvensændring af lovens § 39, som angår de fartøjer, hvortil der i overensstemmelse med EU-reglerne kan udstedes fiskerilicens til erhvervsmæssigt fiskeri. Med de foreslåede ændringer åbnes der mulighed for, at fiskerilicens kan tildeles fartøjer, som ”frivillige kystfiskerforeninger” ejer eller på anden vis råder over, og som har til formål at skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri.

Det er tanken, at fartøjerne ikke skal have tilknyttet kvoteandele, men skal kunne fiske på den årsmængde, der bliver afsat til foreningsfartøjet med en maksimal årlig landingsværdi på 50.000 kr. Ved en tildeling af fangstrettigheder fra den gældende kystfiskerordning til det enkelte fartøj, jf. lovens kapitel 7, gives mulighed for, at foreningerne med aktiv udøvelse af erhvervsmæssigt fiskeri kan oplyse og udbrede kendskab til lokalt kystfiskeri. Mængderne under den tidsbegrænsede ordning tildeles efter ansøgning i begyndelsen af hvert kalenderår.

Det forventes, at der vil blive afsat en andel af Danmarks kapacitetsreserve til foreningsfartøjerne. Kapaciteten vil blive tildelt fra den såkaldte kapacitetsfond, jf. § 19 i bekendtgørelse nr. 886 af 28. juni 2017 om fartøjer, der anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand (kapacitetsbekendtgørelsen). Denne andel vil dermed gå fra den såkaldte Kapacitetsfond til yngre fiskere. Alternativt kan foreningsfartøjerne opkøbe kapacitet. Kapaciteten (BT og kW) til den frivillige forenings fartøj, jf. lovens §§ 38-39, vil blive tildelt de frivillige kystfiskerforeninger i form af lånekapacitet. Lånekapaciteten vil blive tildelt svarende til fartøjets størrelse, forudsat at fartøjet er under de højst tilladte 15 meter i længde. Kapacitet tildeles fra Kapacitetsfonden i det omfang, der er ledig kapacitet.

Herudover er det forudsat, at den ansvarlige fartøjsfører på det pågældende fiskefartøj vil være ansvarlig for fiskeriet, idet fartøjet og dets ejer skal kunne overholde fiskerilovens bestemmelser for erhvervsmæssigt fiskeri, herunder de gældende EU-regler på området samt forsynes med havnekeningsnummer. Dette gælder også for så vidt angår kravene til overholdelsen af søfartsreglerne, sikkerhedsregler og anden lovgivning, som gælder om bord. Fiskeriet med det pågældende fartøj skal i det hele udøves lovligt, dvs. at der stilles nøjagtig samme krav som til det øvrige erhvervsmæssige fiskeri.

Føreren af fartøjet skal iagttage de gældende logbogs- og melderegler, satellitovervågningsregler og forskrifter for landing af fangster m.m. Dette medfører også i kontrolmæssig sammenhæng gennemsigtighed af den frivillige kystfiskerforenings anvendelse af et fartøj til erhvervsmæssigt fiskeri.

De materielle bestemmelser for fiskeriet vil, hvis de skulle blive overtrådt under fiskeri med fartøjet, kunne medføre de sædvanlige sanktioner mod fartøjets ejer og fartøjsføreren i form af bøder og konfiskation af eventuelle ulovlige fangster om bord samt mulig pointtildeling, jf. lovens §§ 39 a-b sammenholdt med gældende EU-regler.

Ifølge forslaget skal der derfor søges om en særlig godkendelse efter en ny § 16 b, der etablerer en hjemmel til at godkende frivillige kystfiskerforeninger med det formål at oplyse om lokalt kystfiskeri som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Sammenfattende forudsættes, at fartøjerne opfylder samme krav som øvrige erhvervsfiskefartøjer vedrørende kapacitet og fiskerettigheder. Lovligt fiskeri kan således kun drives med foreningsfartøjer med gyldig fiskerilicens og med kapacitet svarende til fartøjets bruttotonnage og maskineffekt.

Der er tale om frivillige kystfiskerforeninger, der kan drive fiskeri med fartøjer på maksimalt 15 meter, svarende til fartøjerne i den tidsbegrænsede kystfiskerordning. Et foreningsfartøj, hvis vedtægter er godkendt af ministeren, og som har regnskabs- og tilmeldepligt, kan få status som ”Foreningskystfiskerfartøj”.

Godkendelsesproceduren, herunder gennemførelsen af målsætningen om at skulle skabe opmærksomhed omkring det lokale kystfiskeri, foreslås reguleret med den foreslåede nye § 16 b, herunder med en bemyndigelse til ministeren om at kunne fastsætte regler om bl.a. hvordan vedtægterne skal sikre formidlingsformålet.

2.2. Ændringer som følge af ”Fiskeripakken”

2.2.1. Gældende ret

Ifølge fiskerilovens § 15, stk. 1, kan personer, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af § 14, stk. 1, opnå registrering på dette grundlag. Det betyder, at en person uden A-status, der inden for en 5 års periode ikke har ladet sig registrere med A-status, men har opfyldt betingelserne for dette og kan dokumentere det, kan lade sig registrere med A-status. Bestemmelsen giver desuden mulighed for, at en person med A-status, som i en periode ikke har levet op til kravene, kan opnå genregistrering, hvis pågældende kan dokumentere, at vedkommende inden for de sidste 5 år i en 12 måneders periode har opfyldt betingelserne om indtægt, beskæftigelse m.v. i fiskeriet.

I henhold til lovens § 15, stk. 2, bortfalder registreringen efter stk. 1, hvis den pågældende ikke senest 14 måneder efter genregistreringen kan dokumentere, at betingelserne for registrering med A-status efter lovens § 14, stk. 1, nr. 3, er opfyldt. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter § 15, stk. 1.

Ifølge lovens § 22 kan personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo efter tilladelse fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i lovens §§ 14 eller 17 eller regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt. Bestemmelsen muliggør, at arveberettigede kan opnå tilladelse til at fortsætte fiskeriaktiviteter efter en afdød selvstændig erhvervsfisker og åbner mulighed for, at alle arveberettigede kan opnå dispensation. Tilladelsen vil normalt blive givet tidsbegrænset.

2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Under henvisning til pkt. 4 i aftalen af 16. november 2017 om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri er det besluttet at stramme reglerne for A-status. Herefter foreslås fiskerilovens § 15 at blive ændret, således at en førstegangsregistrering kan ske som hidtil, men at en genregistrering kun kan finde sted for personer, der aktivt har frasagt sig status som fisker med A-status i mindst 6 måneder. Samtidig gennemføres stramningen ved, at muligheden for at kunne blive genregistreret, hvis man inden for 14 måneder efter genregistreringen dokumenterer at opfylde gældende betingelser for registrering som A-status, fjernes.

Ifølge aftalen er det ligeledes besluttet at stramme muligheden for, hvem der helt eller delvist kan overtage en eksister-

ende fiskeribedrift ved arv eller hendsiden i uskiftet bo. Som følge heraf foreslås, at det kun er ægtefæller, samlevende i mindst 2 år eller børn i første led (søn eller datter), der kan være omfattet af muligheden.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås en ændring af genregistreringskravene i lovens § 15. Det foreslås således, at § 15 udformes på den måde, at personer, der som hidtil har kunnet dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af § 14, stk. 1, kan opnå registrering. Men ændringen gennemføres således, at fiskere aktivt skal frasige sig A-status, hvis de ønsker at være uden for selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri i en periode og senere ønsker genregistrering. Det foreslås, at de kun kan blive genregistreret, hvis de i mindst 6 måneder har frasagt sig denne registrering. Herefter kan de inden for 5 år efter ansøgning opnå registrering på dette grundlag.

Der har tidligere været mulighed for at dokumentere, at man har levet op til kravene ved inden for 14 måneder at dokumentere, at betingelserne har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter genregistreringen.

Derfor udgår § 15, stk. 2, med mulighed for efterfølgende at dokumentere, at man alligevel opfylder kravene og dermed praktisk talt kan få en chance til.

Ved den foreslåede ændring af § 22 indskrænkes denne personkreds, og ved dødsfald af erhvervsfiskere med A-status, er det således kun ægtefællen, samlevende i mindst 2 år eller børn i første led, der kan få tilladelse til at overtage en eksisterende fiskeribedrift eller en andel heraf.

2.3. Bierhvervsfiskernævnets sammensætning

2.3.1. Gældende ret

Selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri kan i dag bl.a. udøves som bierhvervsfisker. Opdelingen i erhvervsfiskere og bierhvervsfiskere og rekreative fiskere (fritidsfiskere og lystfiskere) stammer tilbage fra 1978. På dette tidspunkt skete omstillingen fra et i praksis frit fiskeri til et reguleret fiskeri. Den fælles fiskeripolitik med kvotereguleringen var på det tidspunkt endnu ikke vedtaget, men man var i Danmark allerede begyndt at benytte biologisk rådgivning på de vigtigste arter. Erhvervsfiskere med A-status kan i dag opnå status som bierhvervsfisker via ansøgning til Fiskeristyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1476 af 1. december 2016 om retten til at drive bierhvervsfiskeri m.v. Andre personer kan under henvisning til lovens § 21 ud fra sociale og helbredsmæssige hensyn søge om at blive registreret som bierhvervsfisker.

Bierhvervsfiskernævnet er et selvstændigt organ uden for det ministerielle hierarki og træffer efter lovens § 19, stk. 1, efter ansøgning endelig administrativ afgørelse om, hvorvidt fritidsfiskere, jf. lovens § 27, kan tillades at drive bierhvervsfiskeri, jf. lovens § 17, stk. 1, nr. 3. Nævnet træffer

afgørelse efter kriterier fastsat i lovens § 19, stk. 3, f.eks. ud fra ønsket om at understøtte lokale forhold, eksempelvis ved brug af et eksisterende frysehus eller andet, der kan styrke omsætningen lokalt.

For at opretholde registreringen som bierhvervsfisker er udgangspunktet, at mindst 5 % af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed inden for 12 måneder skal stamme fra bierhvervsfiskeri. Baggrunden herfor er, at der er tale om et erhvervsmæssigt fiskeri med retten til omsætning, hvorfor der er sat en minimumsgrænse. Herudover skal bierhvervsfiskeri drives personligt og uden medhjælp, jf. § 18 i fiskeriloven.

Bierhvervsfiskernævnet kan i sine afgørelser fastsætte begrænsninger med hensyn til arten, antallet af redskaber og områder. Herudover lægger nævnet bl.a. særlig vægt på, om en imødekommelse af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde og for muligheden for et alsidigt havnemiljø, hvori der indgår erhvervsmæssigt fiskeri og de dertil knyttede aktiviteter. I forbindelse hermed skal der tages hensyn til det erhvervsfiskeri, der allerede foregår i lokalområdet.

Ifølge bemærkningerne til § 19 i lovforslaget, der ligger til grund for fiskeriloven, jf. Folketingstidende 1998-99, tillæg A, L106, skal nævnet særligt lægge vægt på den samlede fiskeriaktivitet i det område, hvor det pågældende bierhvervsfiskeri skal finde sted.

Nævnet, der i praksis mødes to gange årligt, er nedsat med hjemmel i loven og med udtrykkelig angivelse af de organisationer, der kan være repræsenterede. Af den nuværende bestemmelse i lovens § 19, stk. 2, fremgår, at følgende organisationer er medlemmer af Bierhvervsfiskernævnet: to repræsentanter for Danmarks Fiskeriforening samt en repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsforeningen for Danmark, Dansk Amatørfiskerforening og Dansk Fritidsfiskerforbund. Herudover består nævnet af to repræsentanter for ministeriet, og ministeren fastsætter nævnets forretningsorden og udpeger nævnets formand.

Ifølge gældende forretningsorden af 24. maj 2000 meddeler de pågældende foreninger, hvem der repræsenterer den pågældende forening som medlem og som stedfortræder. Af forretningsordenen fremgår tillige, at ministeriet stiller nævnets formand og ét medlem. Desuden yder ministeriet sekretariatsbistand uden stemmeret. Forretningsordenen fastlægger desuden regler om nævnets mødeafholdelse, beslutningsdygtighed, habilitet, mødeledelse og afstemning, den forberedende behandling, sager, der forelægges for nævnet, nævnets afgørelse, tavshedspligt og rejseudgifter. Sidstnævnte afholdes af nævnets medlemmer.

Efter lovens § 19, stk. 3, kan tilladelse gives til personer, der kan dokumentere at have været fritidsfiskere igennem 5 år. Nævnet skal ved sine afgørelser lægge særlig vægt på, om

en imødekommelse af ansøgningen vil være af væsentlig betydning for opretholdelsen af fiskeriet i det pågældende lokalområde og for muligheden for et alsidigt havnemiljø, hvori også indgår erhvervsmæssigt fiskeri og de dertil knyttede aktiviteter. I forbindelse hermed skal der tages hensyn til det erhvervsfiskeri, der allerede foregår i lokalområdet. Nævnet skal endvidere lægge vægt på, om ansøgeren igennem sit fritidsfiskeri har erhvervet kendskab til den type fiskeri, der ønskes udøvet.

Nævnet kan ifølge gældende forretningsorden træffe beslutning uanset antallet af fremmødte medlemmer, når rettidig indkaldelse har fundet sted. Dog skal formanden eller dennes stedfortræder være til stede og deltage i afgørelsen. Afgørelser træffes efter stemmeflerhed, og i tilfælde af stemmelighed er formandens eller dennes stedfortræders stemme afgørende.

2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Bestemmelsen om Bierhvervsfiskernævnets sammensætning foreslås opdateret således, at det ikke udtrykkeligt er fastsat i loven, hvem der er repræsenteret i nævnet. Udenrigsministeriet ønsker ved behov at kunne tilpasse nævnets sammensætning for at kunne sikre, at repræsentationen af interesseorganisationer kan være tidssvarende og repræsentativ.

Udenrigsministeriet finder derfor, at det er af væsentlig betydning, at der under henvisning til de hensyn, som nævnet skal lægge til grund, jf. lovens § 19, stk. 3, kan sammensættes et Bierhvervsfiskernævn, der til enhver tid tilgodeser disse hensyn.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at nævnet skal bestå af to repræsentanter for Udenrigsministeriet, fire repræsentanter udpeget af interesseorganisationer for erhvervsmæssigt fiskeri, fire repræsentanter indstillet af interesseorganisationer for rekreativt fiskeri og et medlem indstillet af en interesseorganisation, der repræsenterer detailfiskehandlen. Repræsentanterne skal kunne tilvejebringe oplysninger om forhold, som ved nævnets afgørelse skal kunne tillægges særlig vægt, jf. de i stk. 3 nævnte forhold, som f.eks. muligheden for at bidrage til aktiviteter i lokalområdet. Ministeren fastsætter nærmere regler om nævnets virke, herunder nævnets forretningsorden, og udpeger nævnets formand og medlemmer.

Nævnet foreslås således udvidet med et medlem, således at ministeren i første omgang kan fastholde den nuværende repræsentation og f.eks. supplere med et medlem, der repræsenterer erhvervsmæssigt fiskeri med fokus på kystfiskeriet. Ved en udvikling hen over tid kan ministeren bestemme, hvilke organisationer der måtte findes repræsentative, hvorefter sammensætningen af nævnets medlemmer kan ændres. Det forventes ikke, at udvidelsen af medlemskabet ved anvendelse af bemyndigelsen vil give anledning til ændringer i

forretningsgangen som beskrevet i den nuværende forretningsorden, som beskrevet under 3.2.1.

Det foreslås således, at ministeren fastsætter forretningsorden og regler om nævnets sammensætning, herunder om, hvilke organisationer, der kan være indstillingsberettigede.

2.4. Forenklinger m.v.

2.4.1. Gældende ret

I henhold til fiskerilovens § 4, stk. 2, og § 8 kan ministeren nedsætte et rådgivende udvalg for lokalområder med henblik på udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde. Bestemmelsen i lovens § 2, stk. 3, 1. pkt., fastslår, at regler kan udstedes for hele eller for nærmere angivne lokalområder.

I henhold til lovens § 13 kan fisk kun omlades efter tilladelse fra ministeren. Kravet om forbud mod omladning uden tilladelse fremgår af artikel 20 i Rådets forordning (EF) Nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolforordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Derudover giver lovens § 10, stk. 1, 2. pkt., ministeren adgang til at træffe bestemmelser til opfyldelse af Unionens forordninger.

Lovens § 35 giver hjemmel til at regler vedrørende erhvervsmæssig udnyttelse af ressourcerne kan udstedes for et år eller for en flerårig periode, og ændres på baggrund af fiskeriets udvikling, jf. lovens § 34, stk. 2. Reglen blev indført i 1999, hvor praksis var, at der årligt blev fastsat kvoter i de nationale fiskerier for et år ad gangen, men at der samtidig kunne udstedes regler, der havde en længere gyldighedsperiode med henblik på at give reguleringerne et så langsiget perspektiv som muligt.

Lovens §§ 46 og 49 vedrører krav om afgitring ved turbinanlæg og hjemmel til at fastsætte regler herom.

2.4.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Som led i regelforenklingsinitiativet i 2016 blev fiskeriloven gennemgået bl.a. for at mindske antallet af regler. Der blev identificeret en række bestemmelser, som ikke er nødvendige lovbestemmelser til administration af fiskeriområdet eller som allerede er dækket i anden sammenhæng. I lovforslaget indgår derfor en række forslag til forenkling af fiskeriloven.

Med hensyn til lovens § 13 fremgår kravet af Kontrolforordningen og hjemlen til at fastsætte regler til gennemførelse af EU-reglerne fremgår af lovens § 10, hvorfor § 13 findes overflødig.

Særligt bemærkes for lovens § 35, at der skal være et sluttidspunkt for de regler, der udstedes. Reguleringsbekendtgørelsen, der efter lovens § 34, stk. 2, fastsætter regler om den erhvervsmæssige udnyttelse af ressourcerne, har traditionelt været gældende for et kalenderår ad gangen, men udstedes

nu for en flerårig periode. Den reguleringsform, der gælder i dag med bl.a. individuelle kvoteandele og fartøjskvoteandele, er så dynamisk, at der ikke som tidligere er behov for en så fast reguleringsrytme. Et sluttidspunkt vil efter Udenrigsministeriet ikke være nødvendigt for reguleringen i overensstemmelse med fiskerilovens og Unionens regler.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Fiskerilovens § 4, stk. 2, og § 8 foreslås ophævet, da ministeren ad hoc kan nedsætte rådgivende udvalg, og at den nødvendige hjemmel til at kunne fastsætte regler for geografiske afgrænsede områder er i lovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Lovens § 13 med krav om ministerens tilladelse til omladning af fisk findes overflødig, da den dels fremgår af Kontrolforordningens artikel 20, dels med hjemmel i lovens § 10 er udmøntet i reguleringsbekendtgørelsens § 22, og foreslås derfor af forenklingshensyn ophævet.

Med hensyn til lovens § 35 er der ikke længere en fast reguleringsrytme, der spænder sig over et år ad gangen, hvorfor bestemmelsen er forældet og foreslås ophævet.

Lovens §§ 46 og 49 foreslås af forenklingshensyn sammenkrevet.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vil medføre yderligere administrative byrder for staten på estimeret mellem 0-0,1 mio. kr. i forbindelse med godkendelse af ansøgninger fra frivillige kystfiskerforeninger om at blive godkendt til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri. Dette vil blive finansieret inden for den eksisterende ramme. Foreningerne vil også skulle søge om, at fartøjet registreres i de relevante registre og at fartøjet tildeles fiskerilicens i henhold til fiskerilovens § 38, stk. 1. Foreningerne vil også skulle søge om, at fartøjet tildeles kapacitet i henhold til fiskerilovens § 38, stk. 2. Det anslås umiddelbart, at der vil være tale om ca. 4 frivillige kystfiskerforeninger årligt.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med, at frivillige kystfiskerforeninger vil skulle ansøge om godkendelse og bl.a. vedlægge foreningens vedtægter med henblik på kontrol af, at foreningens formål er i overensstemmelse med ordningens formål, som er at oplyse og udbrede viden om lokalt kystfiskeri. Det anslås, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt, hvorfor konsekvenserne ikke kvantificeres yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, men medfører, at frivillige kystfiskerforeninger, der kan godkendes til at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri forpligtes til at leve op til EU-reglerne på området.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. december 2017 til den 12. januar 2018 været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v.:

3F-Transportgruppen, Advokatsamfundet, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, Atlantic Shipping, Brancheforeningen Dansk Skaldyrsopdræt, Danish Seafood Association, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskeriforening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Kystfiskerforbund, Dansk Kystfiskerforening, Dansk Åleproducentforening, Danske Havne, Danske Speditører, Den Danske Dommerforening, DI Fødevarer, DI Handel, DTU Aqua, Greenpeace, Ferskvandsfiskerforeningen for Danmark, Fiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Fiskeriets Arbejdsmiljøråd, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlercentraler i Danmark, Foreningen Muslingeerhvervet, Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri, FSR – danske revisorer, Landbrug og Fødevarer, Levende Hav, Marine Ingredients Denmark, NOAHs Sekretariat, OCEANA, WWF.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/–mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommune og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at medføre merudgifter for staten på ca. 0-0,1 mio. kr. til behandling af ansøgninger fra frivillige kystfiskerforeninger. Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at medføre administrative konsekvenser for staten i forbindelse med behandling af ansøgninger fra frivillige kystfiskerforeninger. Forslaget har ingen administrative konsekvenser for regioner og kommuner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget forventes ikke at medføre nævneværdige merudgifter for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget forventes ikke at medføre øgede administrative byrder for erhvervslivet i nævneværdigt omfang.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

I henhold til fiskerilovens § 4, stk. 2, kan ministeren nedsætte udvalg for lokalområder, jf. § 8. Ifølge lovens § 8 kan ministeren nedsætte udvalg, der skal rådgive med henblik på udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde.

§ 4, stk. 2, og § 8 foreslås derfor ophævet.

Det er ikke nødvendigt med særlig hjemmel til, at ministeren kan nedsætte udvalg for et nærmere afgrænset lokalområde, og bestemmelserne foreslås derfor af forenklingssyns ophævet. Lovens § 2, stk. 3, hjemler muligheden for en geografisk afgrænsning af reguleringen.

Til nr. 3 og 4

Fiskerilovens § 11 indeholder en udtømmende afgrænsning af, hvem der må drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri. Som følge af, at frivillige foreningsfartøjer i henhold til lovforslaget fremover skal kunne få mulighed for at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, jf. forslaget til § 1, nr. 9, vil der være behov for konsekvensændringer, hvor ændringen medfører, at ”og” flyttes fra § 11, stk. 1, nr. 4 til § 11, stk. 1, nr. 5.

Til nr. 5

Lovens § 11 indeholder en udtømmende opregning af, under hvilke former det er tilladt bestemte kategorier af fysiske og juridiske personer at drive erhvervmæssigt fiskeri i saltvand. Som konsekvens af forslaget om, at frivillige foreningsfartøjers gives mulighed for at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, foreslås bestemmelsen i lovens § 11 udvidet.

Ved frivillige kystfiskerforeninger forstås foreninger, der kan drive fiskeri med fartøjer på maksimalt 15 meter, og som har til formål at skabe opmærksomhed, opretholde og videregive viden om et lokalt kystfiskeri, jf. forslaget til § 1, nr. 9.

Til nr. 6

I henhold til lovens § 13 må fisk kun omlades efter tilladelse fra ministeren. Kravet om forbud mod omladning uden tilladelse fremgår i forvejen af artikel 20 i Rådets forordning (EF) Nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolforordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik. Da lovens § 10, stk. 1, 2. pkt., giver ministeren adgang til at fastsætte regler til opfyldelse af Unionens forordninger, er hjemlen i § 13 overflødig og kan ud fra et forenklingssyns ophæves.

Til nr. 7

Efter lovens § 15, stk. 1, kan personer, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af lovens § 14, stk. 1, opnå registrering på dette grundlag. Efter lovens § 15, stk. 2, vil registreringen bortfalde, hvis den pågældende ikke senest 14 måneder efter registreringen over for ministeren dokumenterer, at betingelserne i § 14, stk. 1, nr. 3, (dvs. betingelserne for registrering med A-status) har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 1.

Muligheden for, at personer, der ikke har opnået registrering, men inden for de seneste 5 år har opfyldt gældende krav, foreslås ikke ændret. For så vidt angår muligheden for at opnå genregistrering foreslås derimod en opstramning af § 15, stk. 1, der foreslås som en ny § 15 ved en indsnævring af personkredsen. Herefter kan kun de personer opnå genregistrering med A-status, som aktivt i mindst 6 måneder har frasagt sig registreringen med A-status. Fiskere, der frasiger sig registrering med A-status skal, hvis de ejer fiskerfartøjer og fiskerirettigheder, afhænde disse, herunder promilleandele, dvs. den årsmængde af tildelte fiskerirettigheder, idet de i så fald ikke længere lever op til betingelserne for at eje hverken fiskerfartøjer eller fiskerirettigheder.

Bestemmelsen stiller krav om aktiv frasigelse af retten til at drive erhvervmæssigt fiskeri som fisker med A-status, såfremt vedkommende i en periode ikke ønsker at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, men på et senere tidspunkt ønsker at kunne blive genregistreret, såfremt dette sker inden for 5 år.

Herudover ændres bestemmelsen, idet lovens § 15, stk. 2, ophæves, og der ikke vil være mulighed for, inden for 14 måneder at få mulighed for en genregistrering, hvis man f.eks. som følge af kontrol har mistet sin A-status, som en form for ekstra chance.

Der må påregnes en overgangsperiode for personer, der ved lovens ikrafttræden er registrerede som erhvervsfiskere med A-status, men som ikke opfylder betingelserne herfor. Disse vil i en passende periode få mulighed for aktivt at kunne frasige sig A-status for senere at kunne opnå genregistrering efter de nye regler.

Til nr. 8

Som en konsekvens af forslaget om, at frivillige foreningsfartøjer kan få mulighed for at drive selvstændigt erhvervmæssigt fiskeri, jf. § 1, nr. 9, foreslås overskriften før § 16 ændret fra ”Erhvervsfiskerselskaber og visse selvejende uddannelsesinstitutioner” til ”Erhvervsfiskerselskaber, visse selvejende uddannelsesinstitutioner og frivillige kystfiskerforeninger”.

Til nr. 9

I henhold til gældende ret kan erhvervsfiskerselskaber, dvs. aktie- og anpartsselskaber efter § 16 og selvejende uddannelsesinstitutioner efter § 16 a, der uddanner erhvervsfiskere efter lov om maritime uddannelser, registreres som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Den foreslåede bestemmelse i § 16 b er ny og indebærer, at frivillige kystfiskerforeninger, der har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri, kan blive godkendt som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Det foreslås med § 16 b, stk. 1, at ministeren kan godkende frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri, som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, jf. afsnit 2.1.3. i de almindelige bemærkninger. Fiskeriet skal foregå i overensstemmelse med fiskerilovgivningens regler, jf. beskrivelsen af gældende ret under pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger. Endvidere foreslås, at fartøjet kun må fiske på fiskerirettigheder tildelt af ministeren.

Omsætningen fra fiskeri med et godkendt foreningsfartøj kan i henhold til aftalen i Fiskeripakken anvendes til fartøjets og redskabernes vedligeholdelse samt foreningens øvrige virke. Herudover kan en frivillig kystfiskerforening modtage private og offentlige tilskud, eksempelvis fra den Europæiske Hav- og Fiskerifond og medlemsbidrag.

Det er aftalt i Fiskeripakken, at et "Frivilligt Kystfiskerfartøj" defineres som et kystfiskerfartøj på maksimalt 15 meter, og at det godkendte fartøj får tildelt mængder på torsk, tunge og rødspætte (kvoter) svarende til en landingsværdi på maksimalt 50.000 kr. beregnet ud fra sidste kalenderårs registrerede landingsværdier. Fangsterne skal afskrives på kvoten, lige så vel som uundgåelige bifangster, som er omfattet af landingsforpligtelsen.

Det antages, at der er kystfiskersamfund med foreninger eller sammenslutninger, som ejer eller råder over et fartøj, der vil kunne komme ind under ordningen, og som efter ansøgning vil kunne komme i betragtning som et frivilligt kystfiskerfartøj.

Frivillige kystfiskerforeninger vil skulle registreres som almindelige foreninger i CVR, jf. hertil afsnit 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

De frivillige kystfiskeriforeninger vil være skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, men alene af den aktivitet, der vedrører det erhvervsmæssige fiskeri, f.eks. indtægter ved salg. Indtægter ved salg til medlemmerne af de enkelte fiskeriforeninger vil dog være skattefrie, jf. selskabsskattelovens § 1, stk. 5. Andre skattefrie indtægter vil endvidere hovedsageligt bestå af beløb, som de frivillige fiskeriforeningerne får, f.eks. tilskud, gaver og medlemskontingenter. Det bemærkes dog, at f.eks. tilskud vil være skattepligtige, hvis det ydes til de frivillige kystfiskeriforeningers erhvervsmæssige fiskerivirksomhed.

Den skattepligtige indkomst skal opgøres efter de i selskabsskatteloven fastsatte regler, herunder skattelovgivningens almindelige regler for så vidt de efter deres indhold er anvendelige for disse foreninger. Det indebærer, at de frivillige kystfiskeriforeninger alene er skattepligtige ud fra et nettoindkomstprincip, jf. statsskattelovens §§ 4-6, hvor den skattepligtige indkomst udgør summen af skattepligtige indtægter reduceret med summen af samtlige fradragsberettigede udgifter. Derfor kan bl.a. driftsomkostninger – det vil sige de udgifter, som i årets løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten – der vedrører den erhvervsmæssige virksomhed, fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

De frivillige kystfiskeriforeninger vil endvidere skulle selvangive. Selvangivelse skal som udgangspunkt ske senest seks måneder efter udløbet af indkomståret. Har den frivillige fiskeriforening f.eks. kalenderåret som indkomstår, vil der skulle selvangives senest 1. juli året efter.

De frivillige fiskeriforeninger vil ligeledes være underlagt momsreglerne, såfremt foreningens momspligtige leverancer overstiger 50.000 kr. om året. Her vil foreningen være momsregistreringspligtig, jf. momslovens §§ 47 og 48. Bestemte leverancer vil efter en konkret vurdering kunne være momsfritaget i henhold til momslovens § 13.

I den foreslåede § 16 b, stk. 2, opstilles en forudsætning om, at selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri kun må udøves med et af ministeren godkendt fartøj, dvs. et fartøj med fiskerilicens efter lovens § 39 og en af Fiskeristyrelsen tildelt kapacitet (lånekapacitet), jf. beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger under afsnit 2.1.1. Den frivillige kystfiskerforening må med dette fartøj således fiske og lande tildelte rettigheder til en landingsværdi på ca. 50.000 kr. Det betyder samtidig, at et fartøj, der er registreret med fiskerilicens efter lovens § 39, herefter i henhold til § 3, stk. 2, nr. 1), i bekendtgørelse af 28. juni 2017 om fartøjer, der anvendes til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand (kapacitetsbekendtgørelsen) kun efter tilladelse må anvendes til andet formål end erhvervsmæssigt fiskeri, dog ikke til at fiske rekreativt.

Det foreslås med § 16 b, stk. 3, at ministeren kan fastsætte nærmere regler, herunder om krav til foreningens vedtægter og at godkendelsen kan bortfalde, når betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt. Der foreslås tillige fastsat regler om, at lånekapacitet, der kan uddeles for 8 år ad gangen, automatisk går tilbage til kapacitetsfonden, når godkendelsen efter den foreslåede stk. 1 bortfalder. Foreningens formål om at skabe opmærksomhed, opretholde og videregive viden om lokalt kystfiskeri skal således afspejles i foreningens vedtægter, som skal godkendes af Fiskeristyrelsen.

Det foreslås, at regler fastsat af ministeren indeholder hjemmel til, at fangstrettighederne efter ansøgning tildeles årligt fra den tidsbegrænsede kystfiskerordning. Det betyder, at foreningen skal ansøge om tildeling af fangstrettigheder for bestemte arter svarende til en årlig landingsværdi på maxi-

malt 50.000 kr. Ansøgningstidspunktet vil svare til det for den tidsbegrænsede kystfiskerordning, som er den 18. januar. Ved en indfasning allerede fra medio 2018 vil der dog kunne indgives ansøgning fra ordningens ikrafttræden, hvorved tildelingen af kvoter vil skulle svare til den forholdsmæssige landingsværdi for resten af året. Dermed kan ordningen fra januar 2019 få fuld virkning for de øvrige kystfiskerfartøjsansøgninger. Det er tillige hensigten, at de frivillige kystfiskerforeninger f.eks. medio oktober skal fremelde kvoter, som de ikke kan udnytte.

Af kontrollenssyn vil det være nødvendigt at varsle fiskerikontrollen, når foreningerne udøver deres begrænsede fiskerimuligheder. Det vil således være nødvendigt at varsle tidspunktet for påbegyndelse og afslutning for fiskeriet som følge af allerede gældende regler. Fiskeriet vil således skulle anmeldes over for den ansvarlige myndighed under Udenrigsministeriet, hvilket i praksis vil være Fiskeristyrelsens "Fisheries Monitoring Center" (FMC).

Fiskefartøjer over 10 meter skal i henhold til EU's kontrolforordning føre logbog, hvori en lang række oplysninger omkring fangsten og fangstresten skal registreres, jf. art. 14 og 15 i rådets forordning nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning. Fartøjer over 12 meter skal føre elektronisk logbog, jf. forordningens art. 15, hvorimod fartøjer under 12 meter kan vælge at føre logbog i papirformat. Nærmere krav om logbog fremgår endvidere af bekendtgørelse nr. 521 af 31. maj 2016 om føring af logbog m.v. En medlemsstat kan fritage fiskefartøjer med en længde op til 15 meter fra kravet om elektronisk logbog, jf. kontrolforordningens art. 15, stk. 4, såfremt fartøjet udelukkende fisker inden for flagmedlemsstatens territorialfarvande eller aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejling til hjemkomsten i havn.

I henhold til den foreslåede § 16 b, stk. 4, bortfalder godkendelsen af foreningens mulighed for at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri, jf. stk. 1, ved frasalg af fartøjet.

Til nr. 10

Bierhvervsfiskernævnet kan efter lovens § 19, stk. 1, træffe endelig administrativ afgørelse om fritidsfiskeres adgang til at drive bierhvervsfiskeri. Bierhvervsfiskernavnets sammensætning fremgår af lovens § 19, stk. 2, og de organisationer, der indgår i nævnet, er nævnt udtrykkeligt. I dag er følgende organisationer repræsenterede: Danmarks Fiskeriforening (i dag benævnt Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation) og Dansk Kystfiskerforening. Begge organisationer repræsenterer erhvervsfiskeriet, og sidstnævnte bierhvervsfiskerne. Herudover er Danmarks Detailfiskehandlere repræsenteret samt Danmarks Sportsfiskerforbund og Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, som begge repræsenterer lystfiskere, og Dansk Amatørfiskerforbund og Dansk Fritidsfiskerforbund, som begge repræsenterer fritidsfiskere.

Bestemmelsen om Bierhvervsfiskernavnets sammensætning foreslås tilpasset. Det foreslås, at det ikke udtrykkeligt er fastsat i loven, hvem der er repræsenteret i nævnet for at sikre, at nævnets sammensætning kan tilpasses i overensstemmelse med udviklingen gennem tiden. En fast opstilling i loven, som det ser ud nu, kan medføre, at nævnet ikke repræsenterer tidssvarende interesser.

Det forventes ikke, at udvidelsen af medlemskabet ved anvendelse af bemyndigelsen vil give anledning til ændringer i nuværende forretningsorden, som beskrevet under 3.2.1, syvende afsnit.

Nævnet foreslås at omfatte de repræsentanter, der indgår i nævnet i dag samt muligheden for at udpege en yderligere repræsentant indstillet af en interesseorganisation f.eks. for erhvervsmæssigt fiskeri med fokus på kystfiskeri.

Til nr. 11

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 19, stk. 1, sidste pkt., fastsætter ministeren nævnets forretningsorden og udpeger nævnets formand.

Med den foreslåede ændring, hvor de organisationer, der indgår i Bierhvervsfiskernævnet ikke udtrykkeligt fremgår af loven, foreslås ministerens bemyndigelse udvidet således, at ministeren ud over at fastsætte nævnets forretningsorden og udpege nævnets formand også fastsætter regler om nævnets virke og om indstillingsberettigede organisationer. Organisationer, der indstilles, skal kunne tilvejebringe oplysninger om forhold, der ved nævnets afgørelse skal kunne tillægges særlig vægt, jf. § 19, stk. 3, eksempelvis for at kunne skabe et alsidigt havnemiljø, jf. afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Med den foreslåede ændring af lovens § 22 begrænses kredsen af personer, der som arveberettigede kan komme i betragtning ved overtagelse af en eksisterende fiskeribedrift eller dele heraf. Der har tidligere ikke været denne begrænsning i personkredsen. Det foreslås således, at det kun er muligt for ægtefæller, samlevende med samme folkeregisteradresse i mindst 2 år eller børn i første led (søn eller datter), at kunne få tilladelse til at overtage en eksisterende fiskeribedrift ved arv eller hensiddent i uskiftet bo. Muligheden omfatter ikke arveforskud. I praksis vil sådanne tilladelser blive givet tidsbegrænset. Desuden er begrænsningen af den arveberettigede kreds i overensstemmelse med den personkreds, som har fået tilladelse efter den hidtil gældende regel. Dermed er forslaget en tilnærmelse af bestemmelsens ordlyd i forhold til gældende praksis på området.

Indskrænkningen af personkredsen ved den foreslåede ændring af § 22 er tilknyttet lovens § 39, stk. 3, hvorefter arveberettigede har mulighed for at eje et fiskerfartøj, som har tilhørt en afdød erhvervsfisker eller bierhvervsfisker.

Til nr. 13

I henhold til fiskerilovens § 35, kan ministeren udstede regler efter fiskerilovens § 34 for et år eller for en flerårig periode. Endvidere, kan de udstedte regler, jf. lovens § 35, 2. pkt., ændres på baggrund af fiskeriets udvikling, jf. § 34, stk. 2. Det er ikke usædvanligt med tidsbegrænset gyldighed for bekendtgørelser i henhold til fiskeriloven, men en udtrykkelig lovhjemmel er unødvendig og foreslås af forenklingshensyn ophævet.

Reglen blev indført i 1999, hvor praksis var, at der årligt blev fastsat kvoter i de nationale fiskerier for et år ad gangen, men at der samtidig kunne udstedes regler, der havde en længere gyldighedsperiode med henblik på at give reguleringerne et så langsigtet perspektiv som muligt. Den reguleringsform, der gælder i dag med bl.a. individuelle kvoteandele og fartøjskvoteandele, er så dynamisk, at der ikke som tidligere er behov for en så fast reguleringsrytme med årlige eller periodevise reguleringer.

Til nr. 14

Lovens kapitel 8 vedrører regler om fartøjer til erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand og fartøjer med fiskerilicens. Fiskerilicenser udgør en basisforudsætning for udøvelsen af lovligt erhvervsfiskeri i Unionen, hvorefter et fiskerfartøj kun må anvendes til kommerciel udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, hvis det har en gyldig fiskerilicens. Fiskerilicenserne anvendes til styringen af fiskerflådens samlede kapacitet gennem et registreringskrav knyttet til ejerskab af, henholdsvis den juridiske rådighed over fartøjet. En konsekvensændring af lovens § 39 er nødvendigt ved indførelsen af muligheden for "frivillige kystfiskerforeninger" at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Der foreslås derfor tilvejebragt hjemmel til, at fiskerilicenser også kan udstedes for "frivillige foreningsfartøjer". Disse skal efter den foreslåede § 16 b være godkendt af ministeren for fiskeri og ligestilling for efter den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 6, at kunne drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.

Det indebærer derfor, at den frivillige forening kan eje eller på anden måde har rådighed over et registeret fiskefartøj og dermed kan drive selvstændigt fiskeri. Denne fiskerilicens kan ligesom andet erhvervsmæssigt fiskeri efter lovens § 38, stk. 2, 2. pkt., bortfalde, hvis betingelserne for udstedelsen ikke længere er opfyldt, herved under sædvanlig iagttagelse af proportionalitetsprincippet.

Pointsystemet, jf. lovens §§ 39 a og 39 b, er ligeledes knyttet til fiskerilicensen. For den godkendte frivillige forening betyder det, at den, der fører fartøjet, vil skulle holdes ansvarlig i forhold til overholdelse af alle de gældende regler om bord, herunder navnlig logbogs- og melderegler, satellitovervågningsforskrifter og en række andre materielle regler, som gælder for fiskeriets lovlige udførelse, jf. beskrivelsen ovenfor til § 1, nr. 9.

Med andre ord gælder sanktionsreglerne på fiskeriområdet, herunder pointsystemet, som gælder ved alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitik. Dette gælder både for den

ansvarlige ejer af fartøjet, der som ansvarligt retssubjekt f.eks. også kan få konfiskeret ulovlige fangster, og for den ansvarlige fartøjsfører.

Til nr. 15

Det fremgår af § 46, at ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om, at der ved de i § 43 nævnte anlæg, der drives ved turbiner, skal være anbragt et gitter, så alt vandet til og fra turbinen passerer gitteret. Ministeren kan endvidere efter § 49 fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter. Bestemmelsen i § 49 er en videreførelse af ferskvandsfiskerilovens § 25 om, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan fastsætte nærmere regler om anbringelse og udformning m.v. af det i §§ 46-47 nævnte gitter.

Det foreslås af forenklingshensyn, at bemyndigelserne i henholdsvis §§ 46 og 49, der vedrører anbringelse, udformning og godkendelsen af gitter ved anlæg, der drives ved turbiner, samles. Det foreslås således, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 46, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i stk. 1 nævnte gitter.

Til nr. 16

Efter § 49 kan ministeren for fiskeri og ligestilling fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter.

Som en konsekvens af forslaget om samling af §§ 46 og 49 ved indsættelse af et nyt stk. 2 i § 46, jf. § 1, nr. 15, foreslås § 49 ophævet.

Til nr. 17

Efter lovens § 130, stk. 1, nr. 1, kan overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af § 13 straffes med bøde.

Som en konsekvens af forslaget om ophævelse af lovens § 13, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås bestemmelsen i lovens § 130, stk. 1, nr. 1, tilpasset således, at henvisningen til § 13 udgår.

Til § 2

Bestemmelserne foreslås sat i kraft den 1. juli 2018, i overensstemmelse med Erhvervsministeriets vejledning om, at alle love og bekendtgørelse som hovedregel skal træde i kraft enten 1. januar eller 1. juli, såfremt de har direkte konsekvenser for erhvervslivet.

Til § 3

Fiskeriloven gælder som udgangspunkt ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 143, stk. 1.

De foreslåede ændringer i nærværende ændringslov vedrører ikke de forhold, der er omfattet af de EU-ordninger, der nævnes i lovens § 143, stk. 2, og § 130, stk. 8, og som skal

forebygge afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU).

Efter lovens § 143, stk. 2, finder loven anvendelse for overtrædelse af disse EU-forordninger, også når de er begået på Færøerne eller i Grønland. Efter § 130, stk. 8, hører overtrædelser af de pågældende EU-forordninger under dansk strafmyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelsen er be-

gået uden for Danmark, hvis overtrædelsen er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmeboende på Færøerne eller i Grønland.

Det foreslås derfor, at ændringsloven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
§ 4. ---	
<i>Stk. 2.</i> Ministeren kan herudover nedsætte udvalg for lokalområder, jf. § 8.	1. § 4, <i>stk. 2</i> , ophæves.
§ 8. Miljø- og fødevareministeren kan nedsætte udvalg, der skal rådgive med henblik på udarbejdelse af fiskeriregler for et nærmere afgrænset lokalområde.	2. § 8 ophæves.
§ 11. Selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri i saltvand må kun drives af	
nr. 1-3. ---	3. I § 11, <i>stk. 1, nr. 4</i> , udgår »og«.
4) partrederier, som opfylder betingelserne for at kunne eje et fiskerfartøj, jf. § 39, <i>stk. 1</i> , og	4. I § 11, <i>stk. 1, nr. 5</i> , ændres »§ 16 a« til: »§ 16 a og«.
5) Selvejende uddannelsesinstitutioner, der uddanner erhvervsfiskere, og som er godkendt af miljø- og fødevareministeren i medfør af § 16 a.	5. I § 11, <i>stk. 1</i> , indsættes som <i>nr. 6</i> : »6) frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri i medfør af § 16 b.«
§ 13. Fisk må kun omlades efter tilladelse fra miljø- og fødevareministeren.	6. § 13 ophæves.
§ 15. Personer, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af § 14, <i>stk. 1</i> , kan opnå registrering på dette grundlag.	7. § 15 affattes således: »§ 15. Personer uden A-status, der kan dokumentere, at de inden for de seneste 5 år før ansøgningen har opfyldt betingelserne for A-statusregistrering i medfør af § 14, <i>stk. 1</i> , men ikke ved ansøgning har opnået denne registrering, kan opnå registrering efter ansøgning. Personer med A-status, der i mindst 6 måneder har frasagt sig A-statusregistrering, kan i op til 5 år efter denne frasigelse efter ansøgning opnå registrering på grundlag af frasigelsen.«
<i>Stk. 2.</i> Registrering efter <i>stk. 1</i> bortfalder, hvis den pågældende ikke senest 14 måneder efter registreringen over for miljø- og fødevareministeren dokumenterer, at betingelserne i § 14, <i>stk. 1, nr. 3</i> , har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter <i>stk. 1</i> .	
<i>Erhvervsfiskerselskaber og visse selvejende uddannelsesinstitutioner.</i>	8. <i>Overskriften</i> til § 16 affattes således: »Erhvervsfiskerselskaber, visse selvejende uddannelsesinstitutioner og frivillige kystfiskerforeninger«.
	9. Efter § 16 a indsættes før overskriften før § 17: »§ 16 b. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan godkende frivillige kystfiskerforeninger, som har til formål at oplyse om lokalt kystfiskeri, som berettiget til at drive selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri.
	<i>Stk. 2.</i> Frivillige kystfiskerforeninger godkendt efter <i>stk. 1</i> må udelukkende udøve selvstændigt erhvervsmæssigt fiskeri med et fartøj som er godkendt af ministeren. Fartøjet må kun

§ 19. ---

Stk. 2. Nævnet består af 2 repræsentanter for Miljø- og Fødevareministeriet, 2 repræsentanter for Danmarks Fiskeriforening samt en repræsentant for Dansk Kystfiskerforening, Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, Danmarks Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Dansk Amatørfiskerforening og Dansk Fritidsfiskerforbund. Ministeren fastsætter nævnets forretningsorden og udpeger nævnets formand.

Stk. 3. ---

§ 22. Miljø- og fødevareministeren kan meddele tilladelse til, at personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller overtagelse af uskiftet bo, kan fortsætte fiskeriet, uanset at betingelserne i §§ 14 og 17 eller i regler fastsat i medfør heraf ikke er opfyldt.

§ 35. Regler efter § 34 kan udstedes for et år eller for en flerårig periode. De udstedte regler kan ændres på baggrund af fiskeriets udvikling, jf. § 34, stk. 2.

§ 39. Fiskerilicens, som udstedes efter regler, der er fastsat i medfør af § 38, stk. 2, kan kun udstedes for fartøjer, der for 2/3's vedkommende ejes af personer, der er registreret som berettigede til at drive erhvervs- eller bierhvervsfiskeri i medfør af §§ 14 eller 17 eller efter regler fastsat i medfør heraf eller i henhold til fiskerilicens efter § 21, stk. 1. Fiskerilicens kan endvidere udstedes til selskaber, der er godkendt i medfør af § 16, stk. 1 og 2, og til selvejende uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a.

Stk. 2-5. ---

§ 46. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at der ved de i § 43 nævnte anlæg, der drives ved turbinder, skal være anbragt et gitter, så alt vandet til og fra turbinen passerer gitteret.

fiske på fiskerirettigheder tildelt af ministeren. Godkendelse efter stk. 1 bortfalder ved salg af fartøjet

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler, herunder om foreningens vedtægter og at godkendelsen kan bortfalde, når betingelserne for godkendelsen ikke længere er opfyldt.«

10. § 19, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Nævnet består af to repræsentanter for Udenrigsministeriet, fire repræsentanter udpeget af interesseorganisationer for erhvervsmæssigt fiskeri og fire repræsentanter indstillet af interesseorganisationer for rekreativt fiskeri samt en repræsentant for detailfiskehandlen. Repræsentanterne skal kunne tilvejebringe oplysninger om forhold, som ved nævnets afgørelse skal kunne tillægges særlig vægt, jf. de i stk. 3 nævnte forhold.«

11. I § 19 indsættes som nyt *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ministeren fastsætter nærmere regler om nævnets virke, herunder nævnets forretningsorden, og om indstillingsberettigede organisationer. Ministeren udpeger nævnets formand og øvrige medlemmer.«

12. I § 22 ændres »at personer, der overtager en igangværende fiskeribedrift eller andel heraf ved arv eller ved overtagelse af uskiftet bo« til: »at ægtefæller, samlevende eller børn ved arv eller ved hensiddet i uskiftet bo«

13. § 35 ophæves.

14. I § 39, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »og til selvstændige uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a.« til: », til selvstændige uddannelsesinstitutioner, som er godkendt i medfør af § 16 a, og til frivillige kystfiskerforeninger, som er godkendt i medfør af § 16 b.«

15. I § 46 indsættes som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det gitter, som er nævnt i stk. 1.«

§ 49. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anbringelse, udformning og godkendelse af det i § 46 nævnte gitter.

§ 130. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder eller forsøger at overtræde § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, § 18, § 28, stk. 2, § 32, stk. 4, § 33, stk. 1, § 38, stk. 1, § 44,

16. § 49 ophæves.

17. I § 130, stk. 1, nr. 1, udgår: »§ 13,«.